

har været letsindigt og ikke har dannet nogen Reservefond, medens det andet har dannet en Reservefond, og Staten da trods lige Overtagelsespris i begge Eksempler i det sidste Tilfælde skulde tage Reservefonden bort for Næsen af dem, der have opsparet den ved aarligt at renoncere paa en Del af Udbyttet. Jeg tror, det ærede Medlem har gjort sig skyldig i en Fejltagelse ved Forespørgselen, eller ogsaa har den forespurgte været saa videnskabelig, at han har glemt den Kendsgerning, at naar der i Loven staar, at ved Udløsningen tilfalder Reservefonden Staten, saa ligger det i Sagens Natur, at dette forud vil paavirke Kursen saaledes, at hvis denne egentlig skulde gaa op til 130, bliver den nede paa 110, hvis Reservefonden drejer sig om 20 pCt. Jeg tror, at man har overset dette Faktum. Ellers vilde det ærede Medlem ikke kunne udtale, at Staten kom til at betale 2 Gange, først i Kursen og saa en Gang til. Men jeg maa overhovedet sige, at min Respekt for Videnskaben, for saa vidt den repræsenteres ved en almindelig akademisk Uddannelse, falder noget, naar jeg hører det ærede Medlem, der har gennemgaaet denne Uddannelse, udtale om Præferenceaktier, at de vare lig en „royalty“ eller et Gründer-salær. (Afbrydelse). Jeg beder undskylde; saa har jeg taget fejl; men jeg tror dog, der i Fortrykket vil komme til at staa noget saadant; ellers forstaar jeg ikke, hvor Forbindelsen skal komme mellem Præferenceaktier og „royalty“. Navnet Præferenceaktier betegner kun visse Aktier, der med Hensyn til Rettigheder gaa forud for de almindelige Aktier. Om de ere fremkomne som Følge af ydet „royalty“ eller Gründersalær eller som Følge af, at Aktieselskabet er kommet i Nød og derfor maa gaa hen og udstede Præferenceaktier for at faa Folk med, der kun ved at faa en Fortrinsstilling ville gaa i Brechen, kommer ikke den Sag ved. Hvis Udtalelsen er falden saaledes, som jeg har forstaaet den, er den ganske urigtig.

Det ærede Medlem mente, at Staten vilde komme i en overordentlig beklagelig Stilling om 60 Aar. Ogsaa med Hensyn til dette Punkt er det ærede Medlem ganske paa Vildspor, idet der i § 17 ikke staar et Ord om, at Staten skal overtage

de Værdier, der maatte være til Stede, til en Kurs af 125. Den Bestemmelse, der indeholder noget om de 125 pCt., er tværtimod en Beskyttelsesbestemmelse for Staten, der siger, at Staten aldrig kan komme til at betale over 125 pCt. Og først og sidst maa det ærede Medlem i denne Forbindelse huske paa, at hvis de projekterede Anlæg blive et daarligt Foretagende, har Staten ingen som helst Forpligtelse til at overtage dem, hverken naar 60 eller 99 Aar ere gaaede. Saa sker der ikke andet end dette, at der paa et nu saa at sige værdiløst Stykke Vandareal er opført Anlæg, som tilhører de nuværende Koncessionssøgere, og paa hvilket de maaske have tabt deres Penge. Staten har ingen som helst Forpligtelse til at overtage Anlægget.

Jeg vil slutte med at sige, at det forbavser mig i meget høj Grad at høre, at det radikale Mindretal virkelig ikke vil stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, idet jeg haaber sammen med andre ærede Medlemmer at have vist, at de Ændringsforslag, der nu ere tilbage fra de Radikales Side, nemlig Nr. 1 og Nr. 3, i Virkeligheden ere uden nogen som helst praktisk Betydning. Hvad betyder det da, at man under en Forhandling slutter sig til et Forslag paa den Maade, at man „accepterer det som Grundlag“, naar man sluttelig overfor et Kæmpeforetagende af en Betydning som dette, baade for vore vestindiske Besiddelser og for Danmark, falder af paa, at man ikke kan faa vedtaget 2 betydningsløse Ændringsforslag. Jeg beklager, som sagt, at noget saadant kan hænde, og skal gentage, hvad jeg nu har sagt nogle Gange, at Udvalgsflertallet anbefaler paa det varmeste at stemme for Lovforslaget, allerede af den Grund, at vi i dette se den eneste Udvej, det eneste Mittel til snarest at faa forsøgt, om der kan gøres noget for at ophjælpe vore vestindiske Besiddelser, saaledes som vi haabe, det kan ske ved at give Koncessionsudkastet Tilslutning.

Schovelin: Naar den ærede Ordfører (Birch) hævdede, at det af Regeringen forelagte Lovforslag var et Grundlag, saa ser jeg ikke nogen Forskel paa dette og det, jeg sagde. En Kladder er jo ogsaa et Grundlag. Det, vi skulde have fra den